

Vi VET att placerade barn behöver bättre vård!

Oändliga rader av utredningar, beskrivningar och mätningar har visat att barn som far illa inte får den hjälp de behöver. Det är dags att den som har makten tvingar de som har ansvar för placerade barn att följa de lagar och regler som redan finns.

Det är beklämmande att läsa Socialstyrelsens rapport *Vård och omsorg om de placerade barnen*. Att placerade barn mår dåligt är ingen nyhet. Så har det alltid varit. Vi som jobbat länge i den sociala barnvården och följt utvecklingen i ett antal decennier har för länge sedan tröttnat på att ingenting radikalt görs för att förändra och förbättra de omhändertagna barnens situation och liv. Utredningar, riktlinjer, handlingsplaner, kartläggningar, samverkansplaner och beskrivningar avlöser varandra i en jämn ström. Och nu fokuserar man på att mäta och jämföra. Man konstaterar, lägger ner tid och arbete på att hitta indikatorer och mätmetoder. Man jämför kommuner i sinnrika tabeller och spindelagram. Men faktum kvarstår: Barn som far illa får inte den hjälp de behöver och har rätt till!

Vad tänker myndigheten då göra? Jo, man tänker göra flera öppna jämförelser, fler nationella utvärderingar, föreskrifter, handböcker och vägledningar. Och så tänker man rekommendera kommunerna att samverka med andra aktörer. Redan i 1960 års barnavårdslag, kanske ännu tidigare, stadgades att kommunerna skulle samverka med alla myndigheter, institutioner etc. vars verksamhet berör barn. Ett oändligt antal samverkansmodeller, dito planer och projekt har passerat sedan dess.

Utöver samverkan rekommenderar man kommunerna att ge socialarbetarna goda förutsättningar för sitt arbete och slår fast att de placerade barnen behöver få hjälp med sin

skolgång. Nytt? Skolgång är som bekant obligatorisk för varje barn, sedan mer än 150 år tillbaka och det är föräldrar eller den som är i föräldrars ställe som ska ombesörja detta. Det vet kommunerna redan.

De placerade barnen har behov av trygghet, kontinuitet, respekt och någon som lyssnar, förstår, är snäll och har tålamod. Dessa behov kan inte tillgodoses genom att man jämför hur illa ställt det är i olika kommuner och ger rekommendationer. Det är dags att tvinga dem som har ansvar för placerade barn att ta det ansvar de är ålagda enligt de lagar och regler som redan finns.

Gun-Lis Angsell

Ladda ner: [Vård och omsorg om de placerade barnen](#),
Socialstyrelsen Öppna jämförelser och utvärderingar, 2013-3-7